

DESPRÉS D' UN TIBERI

Macas com un pom de flors,
 son bonas, pero de gresca,
 y ls seus cossos seductors

UN TIBERI D' ARCALDES

Al acordar lo Govern de la vehina nació, obsequiar á tots los arcaldes de Fransa, á bon segur que no va calcular l' acort que prenia perque sent molts los arcaldes y estant tots ells acostumats á administrar lo Comú, se necessita un diluvi de pans, bistechs y altres comestibles pera deixarlos satisfets, encare que siga sols per sis horas.

Aquí hem vist á molts arcaldes, que mes que menjar, devoravan; suposém que 'ls de Fransa no deuen estar tampoch desganats.

Per lo tant, ja sabrá 'l Govern francés lo que li costa aquet convit.

Lo banquet ha de celebrarse 'l dissapte pròxim en la explanada del jardí de las Tullerias y es de suposar que com totas las festas d' aquesta classe se veurá molt concorregut, y que si hi ha cigarros, no faltará qui s' en endugui un caixonet, pera fumar á la salut del país. Lo mateix, exactament, que passa aquí en los grans tiberis.

Deixant apart los gastos que 'l tech ocasioni, es precis convenir en que 'l Govern de Fransa ha lograt un brillant éxit, puig ja hi ha mes de 20.000 personas qu' han tingut l' abnegació d' acceptar lo convit, y 's calcula qu' arribarán á 22.000 los comensals del banquet en qüestió.

L' any 1889, durant l' anterior Exposició, també 'ls arcaldes foren convidats pe 'l Govern y ¡oh dolor! sols va comptarse ab 9.500 adhesions.

¿Ara 's compta ja ab 20.000? L' éxit no pot ser mes grandíós.

Sembla que 's tracta d' obsequiar als arcaldes ab un esmorzar forí, ab postres variats, pá, vins... y bona carn.

Pera donar cabuda á tants convidats, además del envelat acordat construir en l' *avinguda* dei jardí, paralela al carrer de Rívoli qu' ara 's creu insuficient, s' en aixecará un' altre de cabuda mes que regular.

Un envelat podrá contenir 12.000 personas y 10.000 l' altre. Entre aquets dos envelats, hi haurá dos ó tres passillos cuberts, pera anar d' una tenda á l' altra.

En la taula d' honor ó presidencial hi serán servits 150 cuberts.

Los senyors Potel y Chavot, los que, á la qüenta, son dos becos de fama, de Paris, son los que s' han encarregat de servir l' ápat, cosa complicadissima, puig no es bufar y fer ampollas servir bé y al mateix temps á 22.000 personas.

Pera organisar lo banquet han posat en prempsa lo cervell mes de quatre eminencias culinarias arribantse á formar després d' un detingut estudi, un verdader plan de campanya.

Hi haurá dotze cuynas en las que treballarán 1.200 cuyners. Pera assegurar la regularitat del servey totas las cuynas se comunicarán per teléfono.

La vianda que 's consumeixi, llegim que será la següent:

3.000 kilos de filet de bou, 2.500 kilos de salmó fresch, 1.500 faisans, 2.500 ánechs y altres tants pollastres.

Se heurán 22.000 ampollas de vi comú, (una ampolla per barba) y además los vins bons, que representan una fortunaeta.

Com que l' aygua cria granotas, s' ha acordat ser molt mirat en servir-la, aixis es que n' hi haurá sols á la taula ó taulas 10.000 ampollas.

De panets n' hi haurá 66.000. No es exagerat; resultan á 3 per cap, y qualsevol arcalde es capás de menjarsen molts mes.

Lo punt mes negre pera 'ls becos Potel y Chavot, ha sigut trobar la vajilla necessaria y 'is cuberts indispensables.

S' han trobat ab que 'n tot Paris no hi ha mes de 6.000 cuberts que 's puguin llogar.

No obstant, després de recórreho tot, han conseguit ja reunir 176.000 plats, 50.000 cuberts y 50.000 culleretas de café.

Quan estigan llestos los envelats, comensará la instalació de cuynas y taulas, las quals tindrán juntant los extrems, set kilómetros de llargada.

Com se pot compendre, 'l Director de las instalaciones per recorre tal extensió necessitaria un tranvia; pero no tenintlo, dirigeix las maniobras desde un automóvil.

Ell, si encare té mamá, molt oportunament pot dirli:

El automóvil, mamá,
es una cosa,
que sorprende á la gente, mamá,
y es prodigiosa, etc., etc.

(Música de 'l Último Chulo)

Se diu que sols pera posar los cuberts se necessitarán dos dias; pero á dir vritat, pocas personas deuran ocuparse en aquesta operació. Si fossin vint y dos mil, (lo número de convidats) las personas que 's destinesin á posar cuberts, la feyna quedaria llesta en un obrir y tancar d' ulls.

¿Oy?

L' ORGULLÓS

IMITACIÓ.—Dedicat á ma amiga M. T.

Se creu ¡pobre Marcelino!
perque dú barret de copa,
que tothom del mon que 'l topa
li té de besar la má.

Infelis qui com ell pensa
y ab son afany de ser rich,
desprecia á n' el amich
que molts cop li ha donat pá!

Trobar podrá qui l' enveji,
(si son passat no coneix)
per l' or que 'n sons dits lluheix
y per son vestir luxós.

Mes ¡ay! que á no trigá gayre
y ensenyat per la esperiencia,
remordiments de conciencia
ha de sentir l' orgullós.

MIQUEL. O.

¡Lo Mestre d' Estudi!

De roba feta á trossos—vestit á la lleugera,
ab cara de miseria—mes que étich, transparent,
un mestre dels d' escola—que s' deya senyor Pera,
aixís tot badallantne—sas queixas dava al vent.

«—Que hermosa qu' es la vida—la vida regalada
del home que al llevarse—ja sab qu' ha de trová,
la taula á totas horas—ab bons menjar parada,
y las butxacas plenas—de quartos á vessá.

Quan sento qu' ab discursos—los sabís de valia
en alta veu pregonan—que 'l mon marxa al progrés
si forsas no 'm mancavan—«¡Mentida!» els hi diria,
en mi la prova tenen—de ser bén al revés.

Avantas cap canonje—de panxa me guanyava
ni en costa mallorquina—se n' trova de tant preu;
avuy ni la candela—que de gastar s' acava
presenta menos bulto—que lo volúmen seu.

Llavors serne lograva—l' enveja dels mes grassos,
vuy fins dels magriscolis—ne so compadescut;
fils ferros tinch per camas—cabells ne tinch per brassos
ni sombra só ja d' home—per alt so' un esternut.

El coll pot be servirne—per fer de mitxa cana,
un metro te la boca—me surt un pam el nas;
si en el mirall me poso—retrato de la gana,
travall tan admirable—*Fortuny* no 'l feya pas.

Afana á las estables—la boca per trenyinas;
las barras de no moures—no tenen moviment;
las camas si camino—me portan ab tentinas;
y l' ventre no s' recorda—lo qu' es menjá calent.

La patria m' doná un títol—en cambi de pessetas
perque al jovent que puja—pogués deixá ilustrar...
la pols cubreix las taulas,—los llibres y libretas,
¡no m' pagan las mesadas—y l' títol m' he menjat.

Recursos ja no 'm quedan—per viurer com persona,
ni res per rosegarme—pitjor qu' un ratolí...
al menos tingués *Fleuris*—la xefla fora bona,
mes ara d' escubertas—no n' fan de pergamí...!

¡Que vinguin ab discursos—los sabís de valía
en alta veu cantantne—que l' mon marxa al progrés
no menjo ni soch sombra—de lo que vaig se 'un dia,
en mi se veu la prova—que marxa ab retrocés.

¡Que trista qu' es la vida—la vida condemnada
del home qu' al llevarse—ja sap qu' ha de trová,
la taula á totas horas—sens veurer may parada
y las butxacas vuydas—y gana... per menjá—».

¡Badall dels horrorosos—sa llengua deixá muda
badall que may parava—pel pobre desdixat...
sa boca obrintse... obrintse—mes sempre ab forsa ruda...
fins á perdres el mestre—sent re en la immensitat!

R. A. y A.

LA GORRA DE COP

¿Perque eixa tendra criatura,
que está corrent per la sala,
si 's tomba apenas exhala
un sol ¡ay! ni arranca 'l plor?
¿Perqué apoyant sas manetas
en la encerada rejola
s' aixeeva rihent tota sola?
—Perque dú *gorra de cop*.

Pot ser dessota la palla
capritxosament teixida,
que quantas voltas la vida
salva al noyet cada jorn,
hi té sa morada un geni,
que 'l mon admirará un dia,
y que latent ja existía
sota la *gorra de cop*.

Si en lo cap, segons afirman
los frenólechs d' experiència,
las facultats y la ciencia,
se reparteixen per bonys;
lo que 'l guard' de mitjpartirse
podrá jamay menysprearse?
—Los sabís han de abaixarse
devant la *gorra de cop*

Pot ser en Córcega un dia,
fent sa infantil correguda,
contra una roca cayruda
caigué lo gran Napoleón.
¿A qui, puig, deurá la Fransa
tant inflament, tantas glorias,
y tan costosas victorias
sino á sa *gorra de cop*?

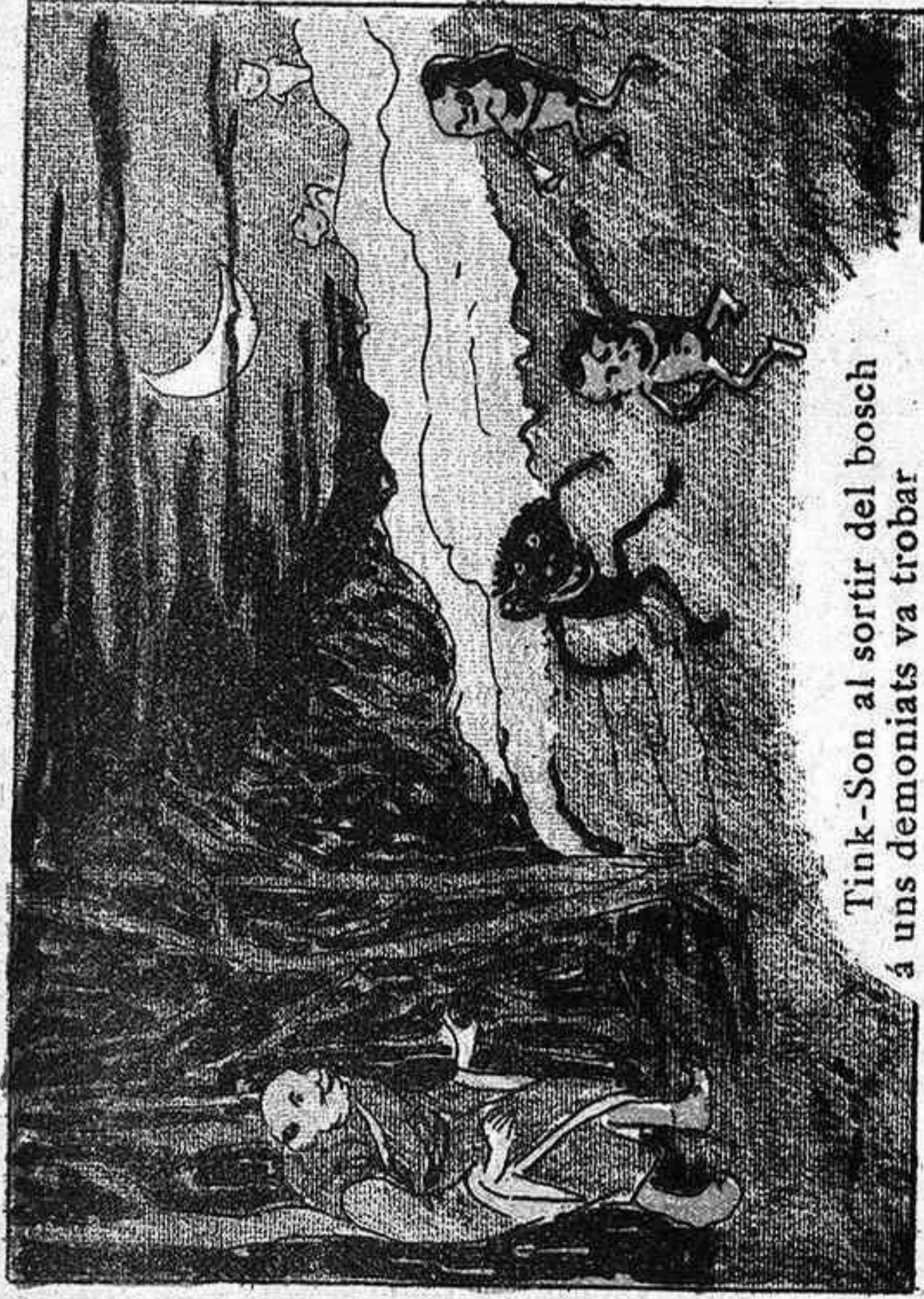
Y aqueixa gentil nineta,
que tots los jóvens admiran,
y que per ella suspiran
ab santa flama d' amor?
¿tan fatillera sería,
fora sa cara tan bella,
si no hagués en son temps ella
portat la *gorra de cop*?

D' ella lo patró prengueren
per llurs turbans los Rabins;
del Corán als paladins
la forma pels capells don';
y convensuts tots los reys
de sa petita persona,
han fet construir la corona
com una *gorra de cop*.

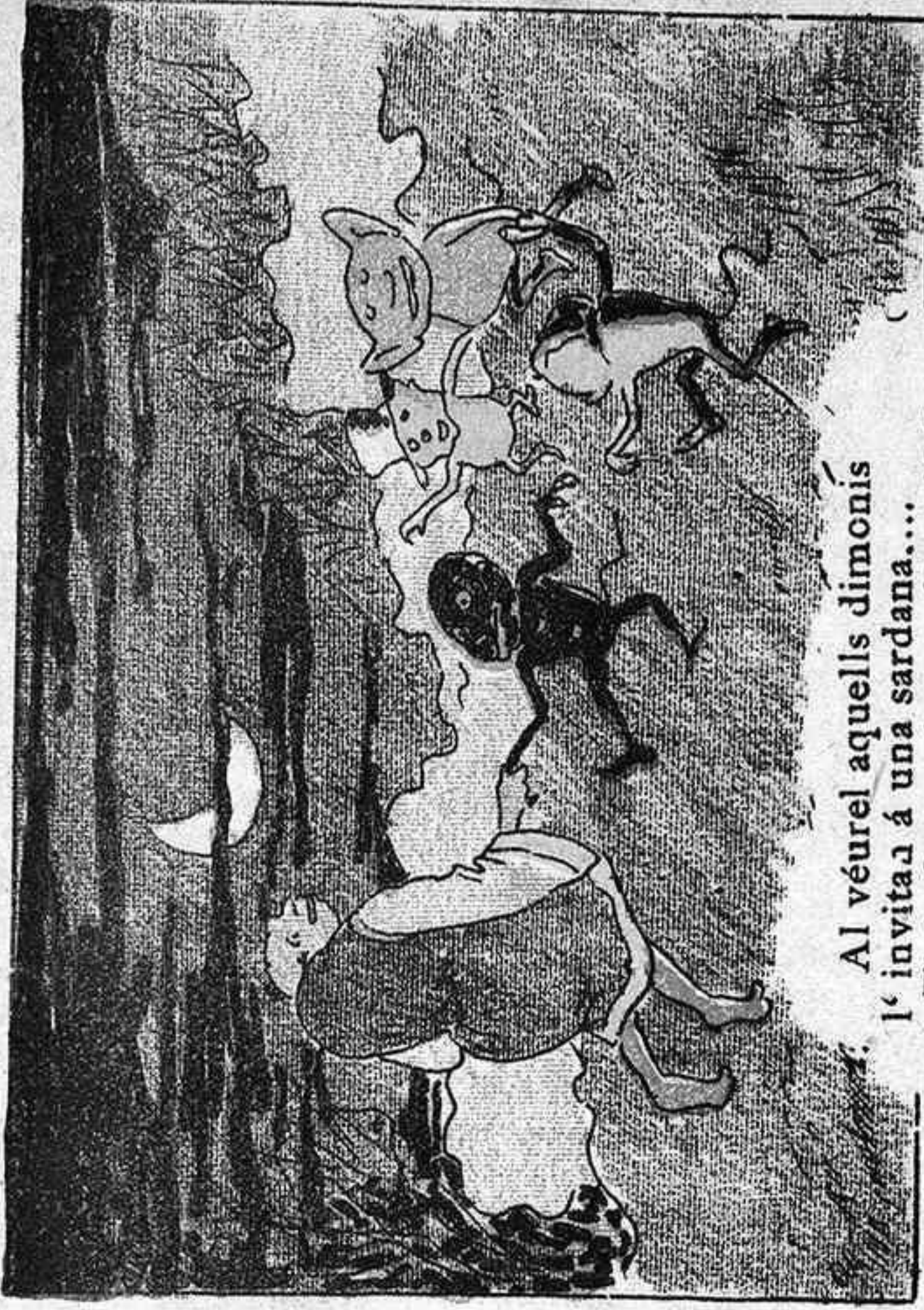
Molt poch exposada está
de las modas al vaivé;
al dolent guarda tan bé
com al home mes virtuós:
y en la mes pobre cabanya
penjada en rovellat clau,
com guardada en lo palau
se veu la *gorra de cop*.

¡Oh gorra; tú que mon cap
en ma infancia conservares
y en mas caygudas salvares
ma toveta closca d' os:
permet que en tan pobres rimas
haja puntejat ma lira,
puig veig que tothom sospira
lo temps de *gorra de cop*.

DAMAS CALVET.

Tink-Son al sortir del bosc a uns demoniats va trobar qu'alegres se divertien en fer brincos y ballar.

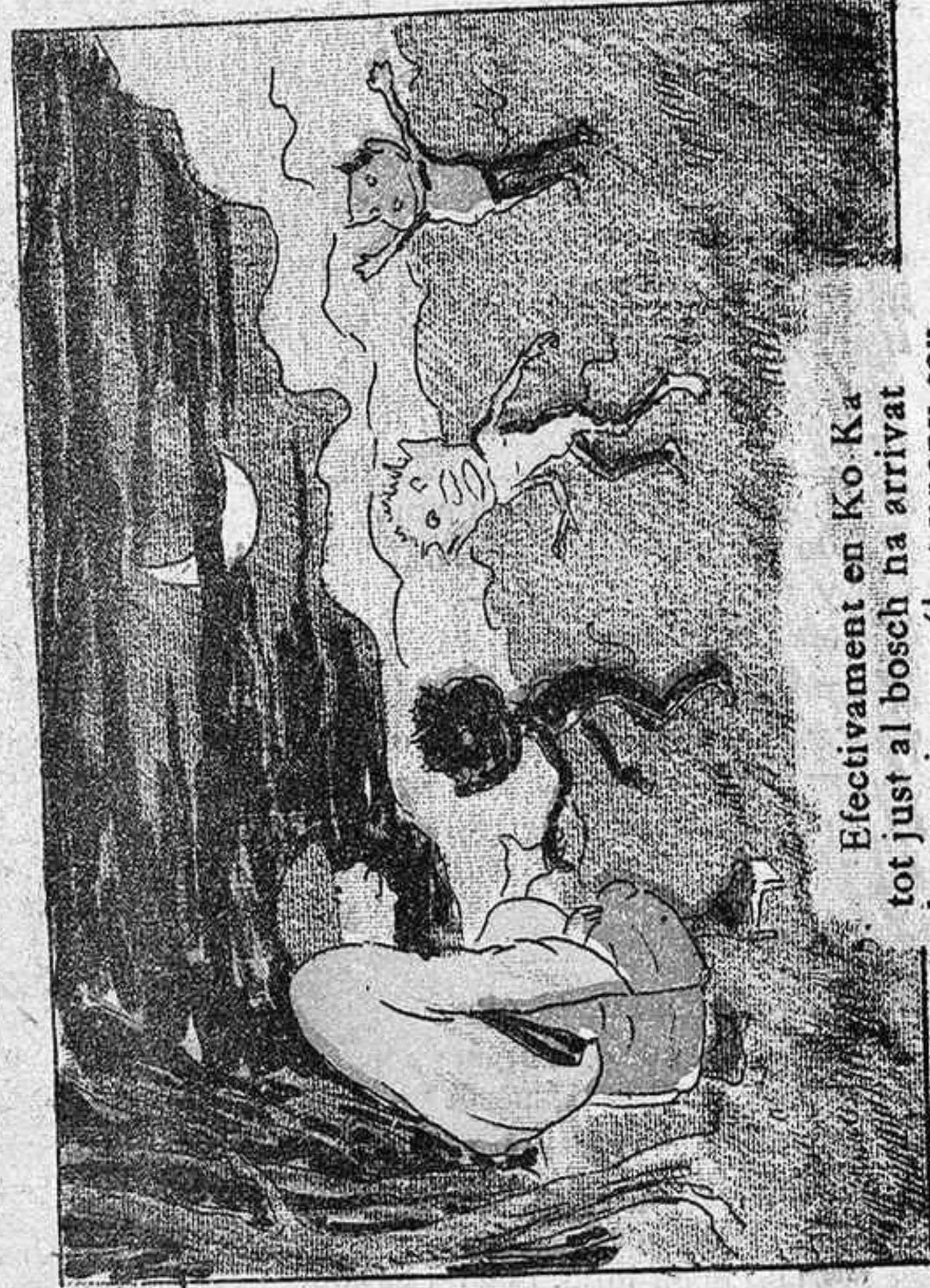
Al véurel aquells dimonis l'invitaa a una sardana... y Tink-Son qu' es molt pacífich s'avè a tot de bona gana.

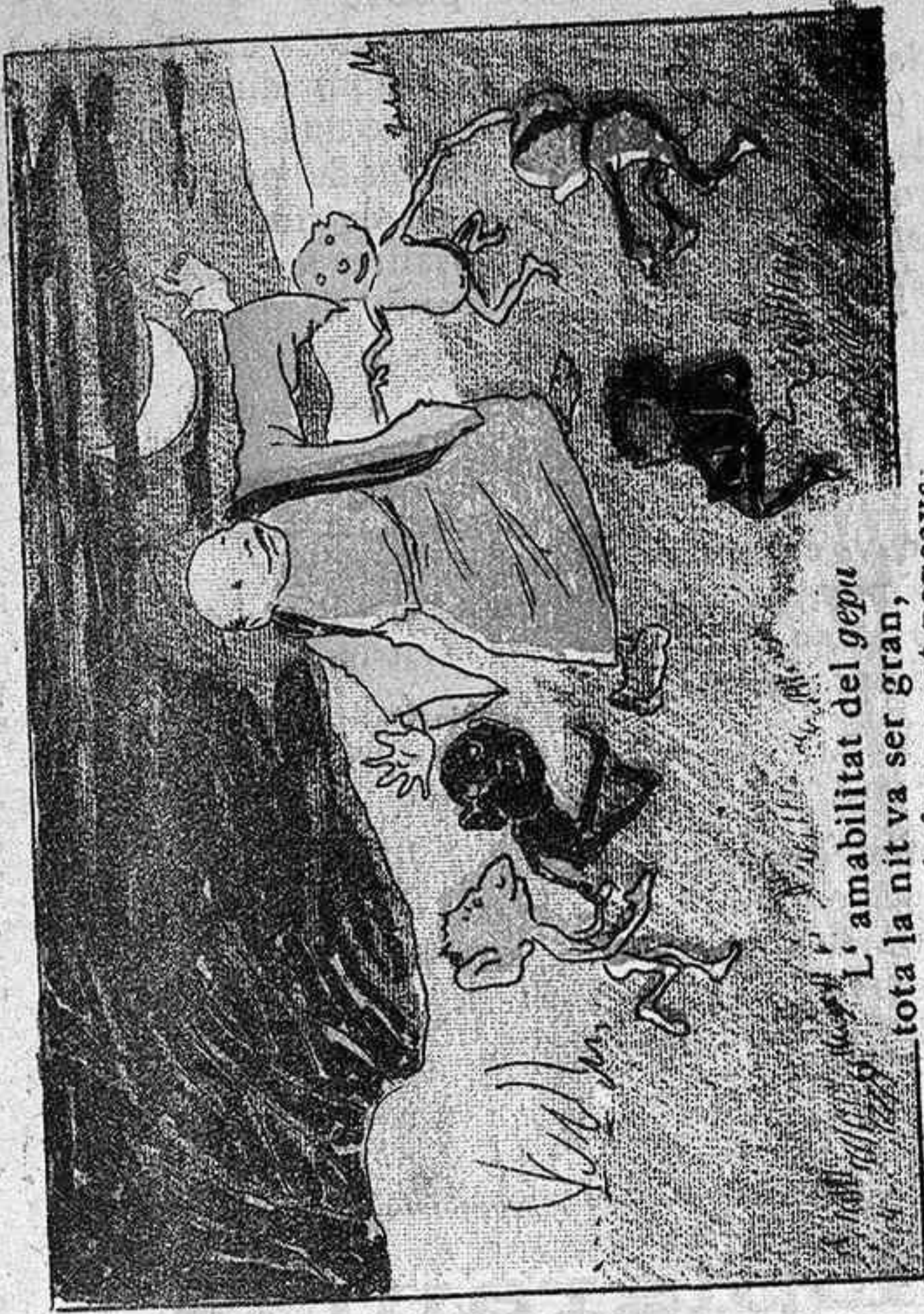
Fins que va apuntá 'l nou día varen ballar guapament... y á Tink-Son lo gep tallaren en senyal d' agrahiment.

Lo gepich Ko-Ka al saber lo que havia succehit, va exclamar: ¡M' en vaig al bosc tan prompte arriji la nit!

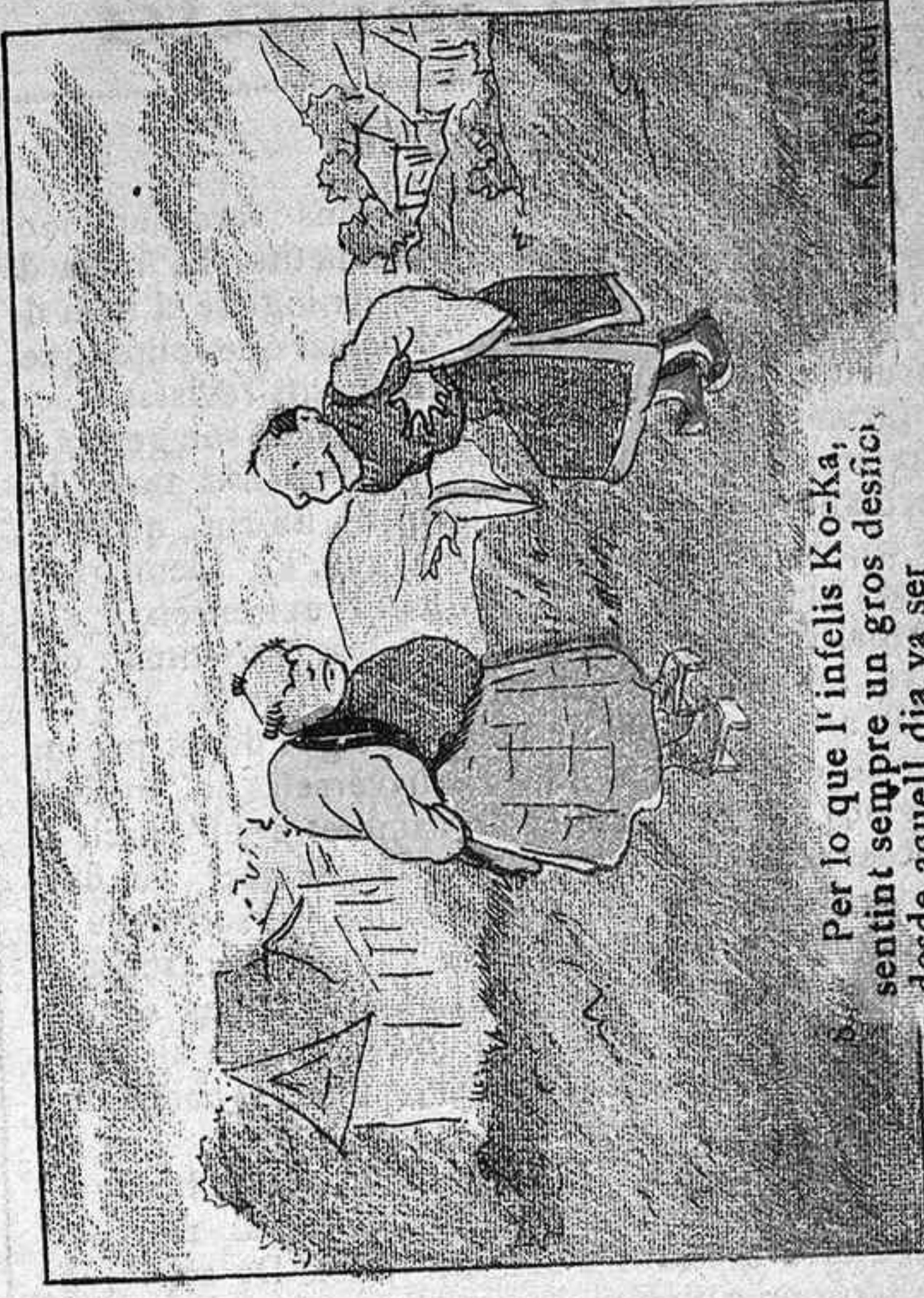
Efectivament en Ko-Ka tot just al bosc ha arriyat lo mateix que 'l company seu, a voltarla es invitat.

L' amabilitat del gepu tota la nit va ser gran, perque ab fonament pensava: agrahits, me 'l tallaran.

Al ser de dia 'ls hi prega que 'l lliurin d' aquell fatich, y ells que sí: ¡al ventre li enganxan la gepa del seu anich!

Per lo que l' infelis Ko-Ka, sentint sempre un gros desfici, desde aquell dia va ser un potxinel-li d' ofici.

MORALEJA: No juegueu ab dimonis, geperuts; porque si us lo fallan, ¡bueno!

Curiositats

Noys héroes

L' historia 'ns parla d' accions verdaderament horóicas realizadas per varios petits. La rassa d' aquets héroes no porta cami d' extingirse si hem de creure las narracions extraordinarias que sobre aquet particular s' han publicat en diferents revistas.

Lo nen Leonart Weber, ha salvat á son germá d' una mort segura. En companyia d' altres noys, los germans Weber jugavan prop d' un riu, quan tot de cop lo petit va caure á l' aygua. En Leonart se llença ab valentia al riu, y logra extreuren á son germá. Entre 'l salvador y 'l salvat, no suman deu anys. Lo gran té cinch anys, lo petit, tres.

Un altre exemple de valor ha sigut donat per un noy de nou anys, lo qual va havérselas ab un llop. Dos noys van pararse en un caminet d' un bosch de la Rússia. L' un d' ells, rendit de cansanci, va dormir-se; tot de cop, un llop enorme va sortir de lo mes espés del bosch, anantse á precipitar sobre 'l nen que dormia. Pero 'l company d' aquet, agafant una destal, va donarne un cop tan ferm al morro del llop, que la bestia, gravement ferida correu á amagarse.

Una nena de 8 anys, també russa, com l' héroe anterior, se trobava treballant prop de sa mare, la qual estava bressant á son fill petit. De sopte, va tbmbarse un quinqué de petroli que hi havia en la estancia calantse foch á las cortinas del bressol. La mare s' esvera y crida, y en sa desesperació no atina á apagar lo foch. Lá criatura del bressol corre imminent perill de morir cremada. Allavors, la nena avants dita, agafa un ganivet, puja sobre una cadira, talla las cortinas encesas que cauhen á terra, apaga las flamas y posa fí al perill.

*
**

Un brodat llarguissim

Se tracta d' una cinta, brodada á la agulla, ab llanas de diferents colors. Aquesta cinta té una llargada de 70 metros — quatre mes que l' alsada de las torres de Nostra Senyora de Paris.

Aquest meravellós brodat, no es sols una obra de paciència sinó un preciós treball artístich, Fá uns noucents anys, que la reyna Matilde, esposa de Guillém lo Conqueridor, va donarhi l' últim cop de ma.

L' obra de la reyna es cuydadosament conservada en la biblioteca de la ciutat de Bayeux.

Aquesta cinta representa 'ls epissodis de la conquista normanda, y está dividida en seixanta dos seccions. En la primera 's veu á Eduart lo Confessor donant audiència á Harold; en l' última un grupo de presoners desarmats. Cada escena de l' historia de la conquista d' Inglaterra per Guillém de Normandia esta indicada per una llegenda llatina.

Durant lo llarch número d' anys que va dedicar á aquet treball, la reyna Mati de va brodar 623 personatjes, tots ricament vestits y armats 22 caballs, 55 gossos, 505 altres animals, 37 edificis, 41 barcos, y 49 arbres.

*
**

Un pres pobre

Llegim que Lleó XIII, que segons diuhen molts está prés y en la major miseria, té una fortuna valuada en dos mil cent vint millons de pessetas, que li produheixen una renda anual de 120 millons.

Vamos, que, entre ell y nosaltres fem una bonica fortuna.

*
**

A la Germania s' apreciava tant la castetat, qu' eran declarats infames los que avants de la edat de vint anys coneixian los plahers del amor.

En molts paissos salvatjes — diu 'l Pare Laffiteau — los joves no poden usar del matrimoni, hasta un any després de sa celebració.

*
**

Per las lleys de Solón era permés á tot ciudadá denunciar á qui no tingués ocupació coneguda.

Entre 'ls gimnosofistas, no 's proporcionava menjar als joves, hasta que donavan compte y rahó de lo qué havian fet durant lo dia.

*
**

Epigramas

La Tuyetas planxadora
ab un ferré 's va casá,
pensant trobarhi millora,
y ahir, queixantse esclamá:
—Deixarne vareig la planxa
per no fer aquell vá y vé,
y ara 'l marit ab la manxa
amunt y avall me fá fé.

*
**

Buscava un dia un canó
de posá agullas, la Paula,
y regirava la taula
enfadada; y vaig dir jo:
—Que 'l trobi aqui dificulto.
—¿Pot se 'l té vosté?—No, maca.
—Vaya; 'l té aquí a la butxaca,
prou l' hi conech ab lo bulto.

M. P.

Un sereno certa nit
ab un borratxo 's topá,
y al veure 'l lo despertá
y va dirli:—¿Au noy, al llit!
—Qui sou vos? digué ab enfado,
lo quídám, fet un garenó:
—¿Qui soch jo?... jo só 'l sereno.
—Bueno, donchs, jo só 'l nublado.

S. B.

LO SET-CIENCIAS

—Qui sigui confrare,
que prengui candela.—

Lo set-ciencias, es un tipo que 's troba per totas parts; Si van al café allí 'l veuhen, si van al cassino igual y á la fonda y al teatro y al passeig, sempre voltat d' uns quants tipos que l' escoltan quan ell parla, tot badant... ¡Lo set-ciencias es son ídol! Com son uns quants ignorants en qual cap, may de la ciencia brillá l' eléctrich esclat, ja 'n tenen prou qu' ilumini sa potencia intelectual lo *llum*... d' oli del set-ciencias.

Veneran sa autoritat y l' alaban y l' admiran... Si van al café, 'l veurán *ilustrant* tota una taula y en mitj d' ella ab tó pausat un que parla, altres qu' escoltan dihentli que si ab lo cap.

Si preguntan, ¿de qué 's tracta? los responderá 'l del costat: ¡Oh, parla 'l senyor Set-Ciencias! ¡Val la pena d' escoltar!

Ell tots los assumptos toca; Ciencias, Lletres, Bellas-Arts, Política, Tauromáquia y Economía social...

De tot entén; res ignora, tant sab de cols com de naps....

L' assumpto no 'l preocupa, la sola qüestió es parlar, y ho fa ab ayres de sabiesa....

Quan no pot sortir del pas, diu cinch ó sis frasses buydas ó de caixó, retumbants, que si están mal aplicadas costan molt de pronunciar.

Ell s' inventa las noticias quan li fan falta, puig sab que 'ls que l' escoltan, no 's miran casi bé 'ls diaris may.

Vé un de la *camarilla* y ho conta á vostés—

¡Es clar!

ho ha dit lo senyor Set-Ciencias! ¡Per forsa ha de ser vritat!

No vulguin jamay portarli la contraria; puig perdrán. Té uns arguments que convencen, —¡Perque sí!—¡Perque es vritat! —¡No pot ser!—¡Es imposible! —No, no, no, no pot ser may!

Y no 'l fan baixar del burro per mes que li parlin clar. Per ell ningú dels qu' escriuhen sab escriure... ¡ni 'n sabrá! ¿Pintors bons?..No cal que'n busquin ¿Vol que sapigan pintar? ¿De ciencias?..¡Si 'ls sabis d' ara son un remat d' ignorants. No progressém; son *romansos*!

al contrari...¡fém 'l cranch! ah, pro 'l dia qu' ell s' hi posi ... ¡alló será progressar!

¿Saben qui es aquest tipo? No es ningú; una nulitat. Si per cas porta levita té una historia edificant: Va estudiar quan era jove sent sempre carbassejat..

Si 'l set-ciencias porta brusa no li agrada treballar, puig xerrant, cada setmana pert bastants quarts de jornal.

Es un ídol sense mérits per la ignorancia aixecat. Quant mes sos oyents s' abaixan, ell resulta molt mes alt, mirant per sobre la espatlla á tota la humanitat.

Es un tipo qu' aborreixo y quan lo sento parlar sigui ahont sigui, no puch menos d' exclamar tot indignat, —¡Ah!..Parla 'l senyor Set-Ciencias? ¡Ja sentirém disbarats!!

M. RIUSECH

AVIS IMPORTANT

A todas las Empresas periodísticas, Centres de Suscripciones, Llibrerías y Magatzems de Quincalla, etc etc:

Si desitjan á Torelló un corresponsal actiu, honrat, diligent y bon pagador, 'ls recomaném á Miquel Vilardell, establert en la plassa de S. Fortiá n.º 6, ab seguritat que quedarán *ben servits*.

AVIS INTERESSANT

Nostre Administrador cedirá en bonas condicions un crédito pendent ab un ex-corresponsal d' un poble de la comarca de Vich de 148'80 ptas.

A espavilarse, qu' es una *ganga*.

Acudits

Havent de nombrar un agutzil en un poble de fora, 'l alcalde posá 'l ségüent edicte:

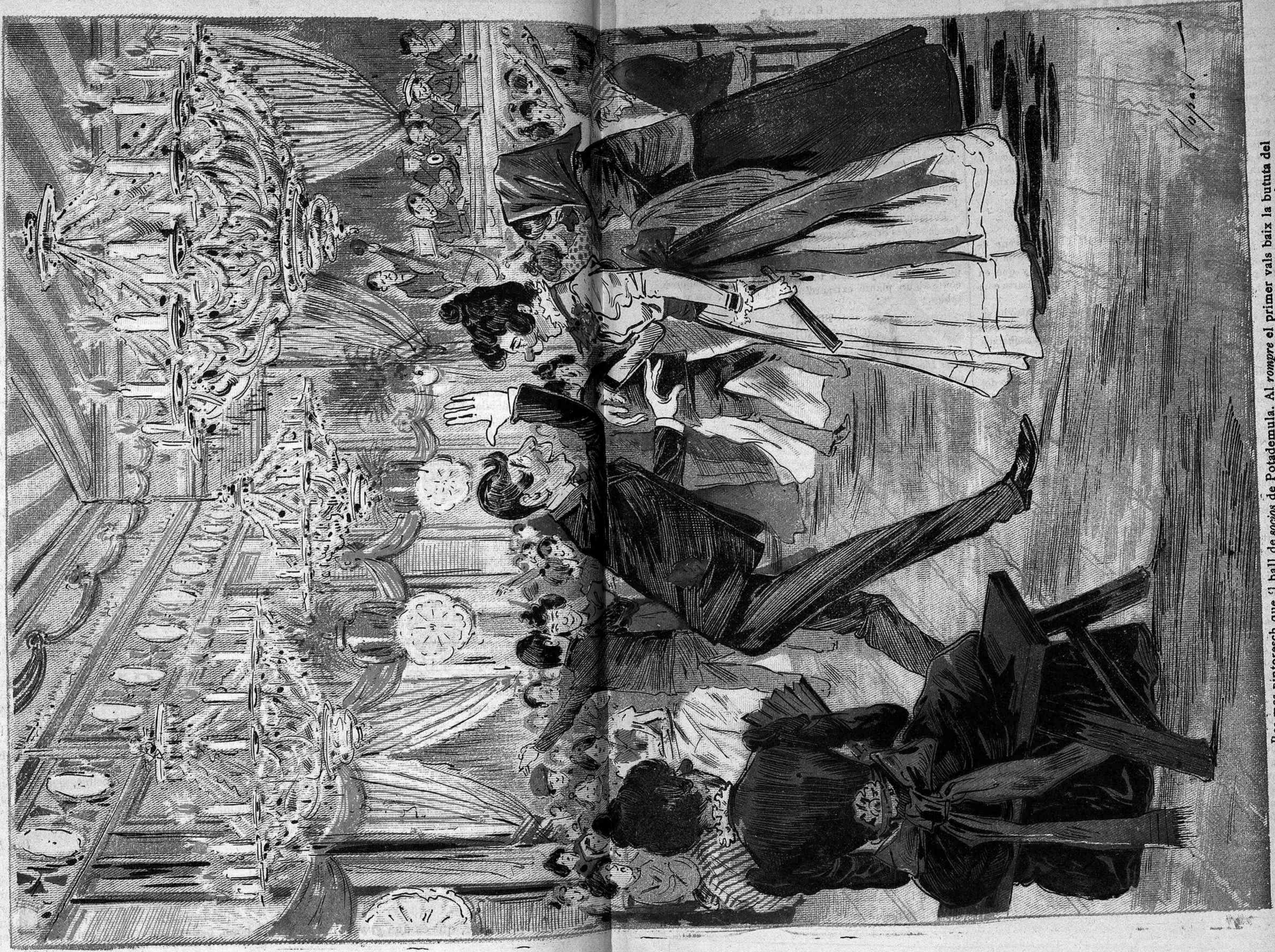
—«Habiendo d' aser alguatsiles, ago saber á tots 'ls ciudadanos que se veyan cabassos pera agafar una bara y sepan leyer y escribir, que biengan á cala Bila, que trayendo los informes buenos se le dara la plasa de aguatsil.

YO EL ALCALDE ABSOLUTO

Pau Bou.

*
**

Un soldat escribia una carta al seu coronel y després de expressarli la seva pretensió, li posava: «Posdata.—Dispensi que li escrigui ab lo morrió posat, pero es qu' estich á punt d' anar al exercici.»

Res mes pintoresch que 'l ball de socios de Potademula. Al rompre el primer vals baix la bututa del Reflandu, cadascu estira ab un gratat á la seva pareca, s' hi enganxa del modo que pot y ivinga recargar' hi els remenaments coreográfichs que mes l' hi acomodani!
Tantinet la moessa de cal Grana vestida de canari, entra ab sa mare, ia l' hereu Paparra s' hi arrapa

TEATROS

ROMEA

Seguint la tradicional costum de tots los anys, dissapte se inaugurarà en aquet teatro la temporada d' hivern ab la companyia cómic-dramática que dirigida per los Srs. Goula, Capdevila y Soler, ne forman part las Sras. Sala, Clemente y Monner y los Srs. Piera, Santolaria, Virgili y Marti.

La obra de inauguració será la del inmortal Soler, *Lo comte L' Arnau*, s guit de l' estreno de *La dideta*, original del poeta sabadellench, Sr. Got y Anguera.

Pera las festas de la Mercé, se prepara la reproducció de las obras de Guimerá *Terra baixa*, y de *La Filla del mar* pera entrada del actor Sr Piera, y pera dimars próxim lo estreno de la comedia del Sr. Baró *La nevoda*.

Bon principi hi ha en perspectiva.

NOVETATS

Lo plé fenomenal que hi hagué en la nit del estreno de *La Boheme* en aquet teatro, era senyal evident de la viva ansietat ab que era esperada tan notable ópera y que en los pochs anys que té de *vida*, ha lograt popularisarse com no ho sabém de cap altra.

Lo reparto artistich que ha tingut en aquet teatro ha sigut sumament notable ja que las condicions dels personatjes s' adaptan perfectament á las qualitats que posseheixen los artistas.

La Sra. De Roma encarregada de la desventurada Mimi, hi doná tot lo relleu degut, distingintse en lo *racconto* del primer acte, esconas del tercer y *duo* final del quart.

Lo Sr. Yribarne, en lo personatje Rodolfo, també hi lográ un triunfo en lo difícil é inspirat *racconto* del primer acte, que á petició dels verdaders filarmónichs tingué que repetir, rebent iguals mostrás d' afecte en los actes tercer y quart.

No descompongueren als dos esmentats artistas, la senyoreta Cassandro y los Srs. Puiggener, Serazzi y Rossatto, obtenint tots una verdadera ovació al final de tots los actes.

L' éxit que tant en conjunt com individualment ha lograt, ha sigut sumament extraordinari, ab tot y los *reventadors* que á la nit del estreno hi havia, puig aquets pretenian un conjunt com si fos executat per eminencias y aixó que los preus son sumament módichs.

Dimars se posá la antiquada ópera de Verdi *Il Trovatore* es la ópera en que mes s' hi ha distingit lo tenor Sr. Longobardi, havent lograt una ovació en lo *matre infelice* tinent de repetir aquell *allegro*, per l' efecte extraordinari; que causá en lo públich al emetre lo *do* de pit, tant brillant y potent com ho feu.

Molt bé lo secundaren las Sras. Gilboni y Ceresoli y los senyors Aragó y Oliveras.

CATALUNYA (Eldorado)

Conforme se ha verificat en anys anteriors lo próxim dissapte dia 22 tindrà lloch la inauguració de la temporada de hivern ab la notable companyia comich-lirica que dirigida per los Srs. Pinedo y Gil, ne forman part las tiples senyoras Campos, Bordás, Taberner y Mendoza y los senyors Nadal, Duval, Capsir, Gordilo y Corbelle.

En la funció inaugural, además del estreno de la sarsuela *Maria de los Angeles*, lletra de Arniches y música de Chapi, se posarán en escena *La alegría de la Huerta* que sigué l' éxit de la temporada passada; *Folies Bergeres* y *La hija del barba* (obras las dugas, favoritas del Sr. Pinedo).

No duptém que ab tan valiosos elements y las obras novas que s' estrenarán en lo teatro Apolo de la Cort, se farà una brillant campanya.

GRAN-VIA

Com ja es sapigut, dissapte próxim se reinaugurarà aquet teatro ab la escullidissima companyia cómic-lirica que dirigida per los Srs. Leon y Liñan ha de actuar en la próxima temporada.

Ne forman part elements sumament valiosos que han lograt grans triunfos en provincias, per lo que no duptém que entre nosaltres se refermarán.

Las obras de inauguració son:

Los descamisados, pera debut del Sr. Leon, *La tonta de capirote*, pera lo de la tiple Srta. Alcacer, estreno de *José Martin el tamborilero* pera lo de Eulalia Uliberri y *Gigantes y Cabezudos* pera lo de la Srta. Rusquella, artista de gran anomenada y que s' assegura fa una creació del important personatje Pilar.

Forman part de la mateixa además dels esmentats artistas, las tiples Srtas. Entrena, Alvarez, Sanchez y la sens rival característica Sra. Garcia, y los Srs. Recobert, Soucase Gil, Güell, Mendizabal y Periu, per lo que s' de creure que se farà una profitosa temporada, ja que la Empresa conta ab un planté extraordinari de obras novas y notables.

TIVOLI

(CIRCO EQUÉSTRE)

Los debuts de la setmana han sigut la fada voladora Miss Liesa y lo ilusionista Mr. Venturini, havent sigut sumament aplaudits per la netedat ab que executan sos tralls.

Continuan sent los artistas mimats de la *troupe* Alegria, los clowns Polo ab son gos-caball, lo clown Raphael ab son *dexeple* calculador; la familia Pichel y la elegant ecu-yere Mlle. Theresina.

Están en porta nous debuts.

NOU RETIRO

Com que s' esta acabant la temporada, casi á diari se verifican beneficis dels principals artistas, que en las sevas *seratas d' onore* reben mostrás inequívocas de las simpatias captadas ab son talent.

La causa d' haverse indisposat fa alguns dias lo tenor senyor Grossi, ha fet que s' dessin consecutivas representacions de ópera, pero ab tot lo cartell ha sigut sumament variat y del agrado de la numerosa concurrencia que á diari hi assisteix.

Pera avuy s' anuncia lo benefici dels Srs. Visconti y Romeu ab l' ópera *Lucia di Lammermoor* y acte tercer de *I Puritani* y pera dissapte próxim se prepara lo del aixerit tenor cómic Sr. Grossi.

UN CÓMIC RETIRAT

Bibliografia

De la important revista setmanal titulada *L Atlántida*, hem rebut las següents obras que darrerament ha publicat en son important folletí:

Lo promés de la Carmelo; juguèt cómic en un acte y en vers, original de Joseph Pujadas Truch, estrenat ab gran éxit en lo Circo de Masnou en lo dia 5 de Diciembre del any 1897.

¡*Prou comedia!* monólech cómic en prosa, original de Joseph Asmarats, premiat en un certámen de Figueras y estrenat ab aplauso en lo Centre Recreatiu Berenguer lo dia 15 de Maig de 1897;

Remerciém degudament la atenció.

LA TOMASA

L' ARRIBADA DELS MÚSICHS

El trompa de la «FLORA PASTORIL» en busca del allotjament que l' hi tenen senyalat.

¡NOS FEM VELLS!

Veus, Laya, no puch tenirme
y á n' á tu 't passa 'l mateix,
ni tinch ganas d' abrassarte...
¡nos fem vells!

Tan bonica que avants eras...
jo tan rumbós, tan valent,...
y avuy pansits, sens coratje...
¡nos fem vells!

Tos llavis color de rosa
y ton cútis blanch de neu
s' han tornat color de palla...
¡nos fem vells!

Mos cabells negres com moras...
ni un brí n' ha deixat lo temps,
ja no tinch forsa en los brassos...
¡nos fem vells!

Mes n' obstant, Laya, t' estimo
com tú m' estimas també,
puig lo cor es tendre sempre,
á pesar de serne vells.

J. MORÉ M.

¡OLVIT!

A mon amích Jaume Moré

L' ausencia causa l' olvit,
canta tothom ab afany.
Qui bé estima may olvida
no olvida may.

Com l' aucellet lo niu busca,
com busca lo riu la mar,
aixís dos cors que s' estiman
se van buscant.

Pot ferne sufrir l' ausencia
pena, tristesa ó dolor,
pot robarnos fins la vida,
may lo recort.

Quan dos s' estiman, l' ausencia,
es tan sols una ilusió.
Un del altre apartats viuhem;
mes no sos cors.

N' es l' ausencia una mentida,
n' es l' ausencia un grós engany,
puig qui de veras estima
no olvida may.

JOSEPH M.ª FELIU.

Lo Sr. Golfín, després d' un *engolfament* d' un parell de mesos en la Casa Gran, per fi dilluns passat va deixar anar tota una lletania de cárrechs sobre la Corporació municipal.

Desde 'l cap de colla hasta l' últim cunill de guix, encare están com qui veu visions.

¡Y es natural! Prescindint dels fonaments que puguin tenir los esmentats cárrechs, tothom se pregunta:

¿Y per allí baix están bons?

Lo qual parlant en plata vol dir; l' abnegació d' anar á arregiar la casa dels altres, tenint prou feyna en la propia resulta sospitós de veras.

¿Es que s tracta de fer una vegada mes alló de *vesten tu, qu' ara 'm toca á mi?*

Si es aixís ni ab deu ni ab vint delegats se farà res.

Aquet joch es ben entés...

Vaja, abur, Sr. Golfín.

Devegadas—parlant en serio—admiro als lladres de camiral.

Y 'ls admiro senzillament perque, deixant apart sa acció criminal, ells exposan la pell.

Als que no puch admirar. per mes que m' ho proposi, es als comerciants que guiats sols per l' afany de lucro 'ns ser veixen veneno á grans dóssis.

A n' aquets, jo, salvo millor parer, los penjaria.

¡Y com no, si las sevas hassanyas fan posar los cabells de punta.

Tots nos h m enterat aquets últims dias de las *brometas* dels farinayres.

M lts d' ells barrejan en la farina un 33 per 100 de sulfat de barita.

¿Y saben quina propietat té aquesta droga dels seus pecats?

La de fer tornar los orins dolços; aixó es, la de produhir la terrible enfermetat que 's coneix ab lo nom de diabetes, quin desenllás es casi sempre la mort.

¿Qui sab si en Villaverde, que no fa molt se queixava de dita malaltia, va consumir farina d' aqueixa?

¿Quin cástich s' aplicarà als farinayres adulteradors?

Si nosaltres tinguessim de senyalarlo, ja que contra la la peresa 's recomana la diligencia, contra 'l *sulfat de barita* recomanariam lo *such de vareta... de freixa*, aplicat á las costellas dels envenenadors.

Potser aixi farian la farina blana.

Desde mitxos del próxim mes de Octubre, actuará en lo teatro Nou Retiro, una companyia dramática que dirigida per lo primer actor Sr. Pigrau, ne forman part la notable actriu Sra. Tarés y lo tan aplaudit actor Sr. Fages.

Encare que lo propósit de la Direcció es explotar lo gé nero melodramátich, sabém que 's donarán representacions de las mes celebradas obras modernas, tant castellanas com regionals.

Nostra enhorabona y 'ls desitjém bona sort.

Dilluns van pararse unas 30 f brlcas en nostra regió.

Entre 'ls que ja hi havia en vaga y 'ls que desde dilluns no tenen feyna, son mes de 40.000 los obrers que no saben ahont guanyar lo pá que 's portan á la boca (aixó es un dir).

Mes, no hi ha que assustarse... Lo Govern está disposat á ajudarlos y al efecte s diu que votarà un crédit de 150.000 pesetas mensuals per mentres duri la crisis.

150.000 pesetas al mes, repartidas entre 40.000 obrers, donan mitj ral diari per sostenirse tota una casa, puig la majoria dels treballadors son pares de familia.

No es fácil que durant lo temps de vaga forsova, pujan nostres obrers criar gayres vicis ab tan famosa subvenció.

Prou feyna tindrán en anarse alimentant ab llevar de nap y escaroteta, com los gafarrons.

Lo qu' es el treballador que durant aquest temps crihi panxa, pot enviarsel á Paris, no per visitar la Exposició de gorras, sinó pera guanyar la primera medalla... ¡Que la guanyaria induptablement!

D' alló qu' havíam dit... *nyich!*

Sembla qu' ara ja no filém gayre dret ab lo comte de Caserta y sembla qu' hem pujat de categoria fixantnos *nada menos* que ab un duch, guapo, jove y arrogant, y célebre al mateix temps per son recent viatge al Polo Nort.

Además té una ventatja aquest nou pretendent; la de ser fill del malaguanyat (per Espanya), rey Amadeo de Saboya del que tants bons recorts deuriam guardarne 'ls espanyols, si fóssim agrahits.

Inútil crech dir que per part de la nació, la elecció entre un Saboya y un Casserta no es difícil.

Ella dirá, la princesa,
quins dels dos li va mes bé,
y que trihi, 's casi prompte
y no 'ns en parli may més!

Hem rebut elegantment imprés, lo programa de los festetjos que en honor á Sta. Tecla, se celebrarán en la ciutat de Tarragona, los dias 22, 23, 24 y 25 del corrent mes.

En dit programa además de las corresponents funcions religiosas, hi figuran *pasa calle*, dianas, corridas de toros y novillos, funcions teatrals, fochs artificials, retretas, festas maritimas, alboradas, atrevidas torres per dugas collas de Xiquets de Valls en competencia y actes benéfichs.

Felicitem als tarragonin, y al mateix temps casi los tenim enveja, puig també en los mateixos dias nosaltres tenim la Vergé de las Mercés per pairona y á escepció de las funcions religiosas, en lo demés no hi coneixerém rés.

Gangas de la bona administració que tenim y del bon humor que 'ns domina.

Los coneguts fabricants de mosaichs Srs. Escofet, Tejera y C.^a han tingut la amabilitat de renetrens un exemplar del preciós cartell anunci de sa acreditada industria.

Dit cartell qu' es una verdadera obra d' art, ha sigut dibuixat per lo reputat artista Sr. Riquer é imprés en los acreditats tallers de *J. Thomas y C.^a*

També 'ns ha distingit ab igual obsequi D. Jaume Brú, duenyo de la acreditada casa titulada *El Oso blanco*, (Arch de Sta. Eularia, 3) casa la mes antiga en peleteria y la que confecciona los últims modelos de Paris en combinació de las mes reputadas casas de dita ciutat.

Lo cartell del Sr. Brú, está confeccionat en los Estats-Units y es una verdadera belleza litográfica.

A dits artifices al agrahirlosi la deferencia que han tingut vers nosaltres, los desitjem tota mena de prosperitats en sas respectivas industrias.

Se troba en aquesta ciutat de pas pera Paris, nostra payzana y volguda amiga, la celebrada mezzo-soprano senyoreta Adela Blasco.

Se 'ns ha dit que tan distingida artista, la qual ha actuat en los principals teatros d' Europa, está contractada pera actuar en lo nostre Gran Teatro, durant la próxima temporada.

Molt nos plauria que 's confirmés semblant noticia, pera poguer apreciar los notables avensos de la senyoreta Blasco, á la que no hem tingut lo gust de sentir desde que seguia sos estudis en lo Conservatori de Música y Declamació del Liceo.

Los boers ja están ben llestos.

La iniquitat ha quedat consumada. Lo peix gros s ha menjat al petit.

Los pochos supervivents dels heróichs burghers, resistían encara algun temps, pero es inútil, anirán morint de consunció y no tindrán mes remey que escapar ó rendirse.

Y luego, que vagin dihent que hi ha un Deu de las victorias, que s cuyda de fer triunfar als que tenen rahó.

¡Valent caragirat lo ta subjecte!

Diumenje á Madrit gran festassa.

'S tractava de pendre l' alternativa dos minyons de 'ls que mes prometen en l' art de Pepe-hillo.

Alló va ser conmovedor. Van ferse 'ls dos diestros lo dret de primacia á cara ó creu, y resultá guanyador en *Lagar-tijo*... Haguessin vist quinas llágrimas, en *Machaquito*...

¡Ni que s' hagués mort son pare!

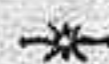
Un de 'ls detalls culminants de la festa sigué quan 'o ganader volgué estafar al públich donantli un toro que no era de recibo.

Allavors los aficionats unintse com un sol home, anaren á trobar al president y li exposaren ab eloqüencia sobrehumana sas queixas, exercint aixís lo dret de petició.

Está vist que lo únich qu' aixeca al poble madrileny y l' escalfa de vritat son los toros.

Li robarán 'ls vots, li estafarán 'l pá, li farán cent mil picardias y ell com si rés.

Lo únich que 'l treu de pollaguera son las banyas. Al estafarli un *morucho* ja se sab... ¡*Sursum corda!*

Se troban entre nosaltres nostres particulars amichs lo acaudalat industrial D. Joseph Ponsa, que com anuncia-rem sorti pera Paris, Londres y altres punts del extranger en companyia de son nebot D. Joaquim Ponsa. No duptém que donadas las dots d' intel·ligencia que atresoran abdós amichs, haurá sigut la excursió de profitosos resultats.

CORRESPONDENCIA

(Tancada 'l dia 16 d' aquest mes)

Joseph M.ª Feliu y J. Moré M.: Está bé.—Redembak: No hi ha dupte que vosé va perfeccionantse, pero lo que 'ns ha enviat aquesta setmana, no acaba encare de satisfernos.

Lo que no 's menciona, ha anat á parar, per diferents motius, al cove dels paperots.

LAS FESTAS DE LA MERGÈ

—¿Festas? Treball jo voldria;
per guanyarme un mos de pá.
¿Festas? Així s'escalivi
aquell que las va inventá.

—Per mi, *festas*, vol dir gresca,
cunills, pollastres, capóns...
Sense *festas*, no hi hauria
cap avens en las nacions.

K. Bernat

—¿Festas! Una cada dia
s' en hauria de tení,
perque las *festas* engreixan,
com veuen, com un garri.